RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

nr. 228.209 van 21 augustus 2014
in de zaak A. 213.395/IX-8446

In zake: VOF FINANCIAL ARTS SERVICES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc De Boel
kantoor houdend te 9000 Gent,
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

AUTORITEIT VOOR FIANCIËLE DIENSTEN EN MARKTEN (FSMA)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Aube Wirtgen
kantoor houdend te 1050 Brussel,
Louizalaan 99,
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 augustus 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissingen dd. 29 juli 2014 van het directiecomité van de Autoriteit voor Financiële diensten en markten krachtens dewelke verzoekster niet voldoet aan de inschrijvingsvoorwaarden van art. 3, 1e lid, art. 10, 1e lid, 2°bis en art. l0bis, 1°, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekerings- en herverzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen (…) en krachtens dewelke de inschrijving van verzoekster in het register van de verzekeringstussenpersonen met hoogdringendheid geschorst wordt in toepassing van art. 13bis, §1 van de wet van 27 maart 1995”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 augustus 2014, om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nicolas Vanhoucke, die loco advocaat Marc De Boel verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Bart Martel, die loco advocaat Aube Wirtgen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is op 1 december 2008 opgericht door Hans Vangheel en Christophe Lemmens, die er aanvankelijk allebei voor de helft aandeelhouder van zijn en er ook allebei via hun eigen bvba zaakvoerder van zijn. Zij is ingeschreven in het register van de verzekeringstussenpersonen in de categorie van de verzekeringsmakelaars.

Van 17 maart 2009 tot 1 november 2012 is de verzoekende partij ook ingeschreven in het register van de tussenpersonen in bank- en beleggingsdiensten, dit als agent van Delta Lloyd Bank nv.

3.2. Met de verzoekende partij als tussenpersoon worden onder meer beleggingsovereenkomsten voor het echtpaar Van Breedam-Van Mechelen en voor Ria Van Rompaey afgesloten.

Omdat de door de verzoekende partij gegeven waarderings-overzichten van de portefeuille van het echtpaar Van Breedam-Van Mechelen belangrijke afwijkingen blijken te vertonen, dienen deze cliënten op 29 september 2013 een klacht tegen de verzoekende partij in bij de vzw Ombudsdienst Verzekeringen. (hierna: de Ombudsdienst) Ria Van Rompaey dient op 30 januari 2014 eveneens een klacht in omdat zij geen duidelijk overzicht van haar beleggingen krijgt.

Ingevolge deze klachten wendt de Ombudsdienst zich schriftelijk met een aantal vragen tot de verzoekende partij, die daaraan echter, zoals zij thans toegeeft, niet het nodige gevolg geeft.

3.3. Met e-mails van 6 februari 2014 en 17 april 2014 brengt de Ombudsdienst de verwerende partij ervan op de hoogte dat de verzoekende partij heeft nagelaten antwoord te verstrekken op de brieven die haar waren toegestuurd betreffende de klachten van respectievelijk het echtpaar Van Breedam-Van Mechelen en van Ria Van Rompaey.

De verwerende partij stelt de verzoekende partij met een ter post aangetekende brief van 27 februari 2014 in gebreke om binnen de maand het bewijs te leveren dat zij de vragen heeft beantwoord die de Ombudsdienst haar had gesteld in het kader van de klacht van de heer Van Breedam, bij gebreke waaraan de verwerende partij ambtshalve het verval zou acteren van de inschrijving van de verzoekende partij in het register van verzekeringstussenpersonen.

Op 29 april 2014 stelt het directiecomité van de verwerende partij vast dat, niettegenstaande de Ombudsdienst op 9 april 2014 meedeelde dat hij op 28 maart 2014 een reactie per e-mail van de verzoekende heeft ontvangen, de

verzoekende partij de brief van de verwerende partij van 27 februari 2014 niet heeft beantwoord en geen bewijs heeft overgemaakt dat zij de vragen van de Ombudsdienst heeft beantwoord. Er wordt tevens verwezen naar de mail van de Ombudsdienst van 17 april 2014 waarin deze aan de verwerende partij meedeelt dat de verzoekende partij geen passend antwoord heeft gegeven op verscheidene brieven naar aanleiding van de klacht van Ria Van Rompaey. De verwerende partij beslist derhalve om de inschrijving van de verzoekende partij in het register der verzekeringstussenpersonen bij hoogdringendheid te schorsen. Zij maant de verzoekende partij aan om binnen een maand het bewijs te leveren dat zij de door de Ombudsdienst gestelde vragen in het kader van de twee reeds genoemde klachten heeft beantwoord, bij gebreke waaraan de inschrijving van de verzoekende partij zou worden geschrapt. Dit alles wordt met een ter post aangetekende brief van 30 april 2014 ter kennis van de verzoekende partij gebracht.

Op vraag van de verzoekende partij vindt op 24 juni 2014 een onderhoud bij de verwerende partij plaats, waarbij de verzoekende partij mondeling toelichting geeft en een nota indient. Met een e-mail van 27 juni 2014 geeft de verzoekende partij nog bijkomende toelichting aan de verwerende partij en deelt zij een aantal stukken mee.

3.4. Op 29 juli 2014 stelt het directiecomité van de verwerende partij vijf tekortkomingen in hoofde van de verzoekende partij vast, waaruit zij afleidt “dat de heer Christophe Lemmens niet over de vereiste geschiktheid beschikt om de functies uit te oefenen van verantwoordelijke voor de distributie en effectief leider binnen een rechtspersoon-verzekeringstussenpersoon” en bijgevolg dat de verzoekende partij “niet voldoet aan de inschrijvingsvoorwaarden van art. 3, 1e lid, art. 10, 1e lid, 2°bis en art. l0bis, 1°, van de wet van 27 maart 1995” . “Gelet op het feit dat de heer Christophe Lemmens op heden in het dossier (…) als enige persoon is aangesteld voor de functies van verantwoordelijke voor de distributie en effectief leider en hij hiervoor niet als geschikt kwalificeert, en gelet op het feit dat er op dat vlak een leemte is ontstaan”, beslist de verwerende partij tevens “om in

toepassing van artikel 13bis, §1, van de wet van 27 maart 1995 de inschrijving van (de verzoekende partij) in het register van de verzekeringstussenpersonen met hoogdringendheid te schorsen, dit gelet op de risico's die de huidige situatie inhoudt op het vlak van de bescherming van het publiek en de reputatie van de sector".

Dit vormt de bestreden beslissing, die met een ter post aangetekende brief van 1 augustus 2014 ter kennis van de verzoekende partij wordt gebracht.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoekende partij werpt in een eerste middel de schending op van "de materiële motiveringsplicht, vervat in de motiveringswet van 29 juli 1991 en als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur" en van de artikelen 3, 1e lid, 10bis, 1°, en 13bis, § 1 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen. (hierna: de wet van 27 maart 1995)

Zij bevestigt de materialiteit van de vijf in de bestreden beslissing vastgestelde tekortkomingen op zich niet te betwisten, maar wel dat "hieruit zou afgeleid kunnen worden dat de heer Lemmens niet over de vereiste geschiktheid beschikt om de leiding en controle uit te oefenen over verzoekster en/of om de functie van effectief leider uit te oefenen en/of verantwoordelijk te zijn voor de distributie" en bijgevolg dat "zij zou tekortkomen aan art. 3, le lid, artikel 10, 1° lid en 2°bis en artikel l0bis, 1° van de wet van 27 maart 1995, en in toepassing van art. 13bis § 1 van dezelfde wet geschorst kan/mag worden door verweerster". De verzoekende partij licht dit als volgt toe:

"20. De vereiste van professionele geschiktheid en betrouwbaarheid zoals vervat in de wet van 27 maart 1995 houdt immers niet in dat de betrokken rechtspersoon en/of natuurlijke persoon onfeilbaar moet zijn en absoluut geen enkele fout mag maken. Fouten maken is nu eenmaal menselijk en maakt zelfs een cruciale rol uit in het leerproces en de groei van eenieder. Uiteraard dient men naar best vermogen te allen tijde fouten te vermijden en voorzichtig te handelen, zoals ook verzoekster en/of de heer Lemmens tracht te doen.
Daar waar de heer Lemmens persoonlijk geviseerd wordt door verweerster, dient benadrukt te worden dat de heer Lemmens reeds sinds 1997 onafgebroken werkzaam is in de verzekeringsector. Eerst bij de verzekeringsmakelaar BVBA COVAGO, later bij de NV Alectra en naderhand bij de Bank Nagelmaeckers. Sinds 2004 was bij werkzaam bij de BVBA Thijs & Pieters Finance (inschrijvingsnummer bij het FSMA 63165A-B), alwaar hij de verantwoordelijke was voor de distributie en sinds 2009 met verzoekster, Gedurende deze gehele periode mocht de heer Lemmens nooit ernstige problemen ondervinden met cliënten, het FMS of de Ombudsdienst.
De vijf bovenvermelde vaststellingen welke hem persoonlijk door verweerster worden aangerekend om zijn geschiktheid en betrouwbaarheid te betwisten, zijn grotendeels het gevolg van een beperkte onoplettendheid, hoofdzakelijk op administratieve opvolging, en in een bepaalde geval, mede veroorzaakt door softwarematige problemen.
Het weze hierbij benadrukt dat in geen enkel van de vijf bovenvermelde vaststellingen verzoekster, laat staan de heer Lemmens, met enig kwaad opzet of heeft gehandeld en dat deze enkele tekortkomingen, rekening houdend met het geheel van de loopbaan van de heer Lemmens, absoluut niet volstaan om te doen besluiten dat hij onvoldoende professioneel en/of betrouwbaar is.
Daar waar de heer Lemmens zich bewust van dat zijn administratieve opvolging beter kon, nam hij overigens op 2 februari 2014 een bijkomend personeelslid in dienst ten einde betere ondersteuning te hebben. (zie bijlage bij stuk 14)
21. Niet onbelangrijk hierbij is dat ieder van de vijf tekortkomingen uiteindelijk door verzoekster werd verholpen en/of zij bevestigd heeft dat zij er op zal toezien dat deze zich niet zullen herhalen:
- zo bevestigde verzoekster uitdrukkelijk dat hij geen waarderingsoverzichten meer gebruikt (zie begeleidende brief bij stuk 12)

- tevens heeft verzoekster uiteindelijk alle inlichtingen aan de Ombudsdienst verschaft en neemt hij zich voor om zulks in de toekomst, mochten er nog klachten zijn, steeds onmiddellijk te doen; (stuk 11en 12).

- ook heeft verzoekster uiteindelijk alle inlichtingen en toelichting aan verweerster bezorgd; (stuk 11 en 12)

- ook specifiek inzake de wijziging van het administratief inschrijvingsdossier, verschafte verweerster aan verzoeker de nodige informatie (bijlagen 9, 10 en 11 bij stuk 12) (in de brief dd. 1 augustus 2014 stelt verweerster zich nog een vraag over de precieze functie van zijn personeel, welke verzoekster inmiddels ook beantwoordde, stuk 14)

- tot slot heeft verzoekster de samenwerking met GCV Divitae Consulting en/of de heer [K.M.] onmiddellijk stop gezet. (zie bijlage 13 bij stuk l2)

Hieruit blijkt dat duidelijk dat, voor zover verzoekster en/of de heer Lemmens fouten maakt, zij niet nalaten hun verantwoordelijkheid op te hemen en deze fouten recht te zetten, hetgeen juist een bevestiging inhoudt van professionele geschiktheid en betrouwbaarheid."

Vermits de in de bestreden beslissing voorgehouden schending van de wet van 27 maart 1995 volgens de verzoekende partij in werkelijkheid niet kan worden aanvaard en deze schending het enige motief uitmaakt om de schorsing te bevelen van de verzoekende partij uit het register van verzekeringstussenpersonen, berust dit motief niet op correcte gronden en acht de verzoekende partij ook de materiële motiveringsplicht geschonden.

Beoordeling

6.1. Artikel 10, eerste lid, 2°bis, van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat om in het register van de verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen te worden ingeschreven en die inschrijving te behouden, de betrokken verzekerings- en herverzekeringstussenpersoon "een voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid (moet) bezitten". Ingevolge artikel 3, eerste lid, van dezelfde wet moet elke rechtspersoon die ingeschreven is als verzekeringstussenpersoon een verantwoordelijke voor de distributie aanwijzen en moet deze voldoen aan "de vereisten van beroepskennis, geschiktheid en professionele betrouwbaarheid als bedoeld bij artikel 10, , 1°, 2°bis en 3°". Naar luid van artikel l0bis, eerste lid, 1°

van de wet van 27 maart 1995 wordt de inschrijving van een verzekeringstussenpersoon met de hoedanigheid van rechtspersoon slechts gehandhaafd op voorwaarde dat de personen die met de effectieve leiding worden belast, zich niet bevinden in een van de gevallen die zijn opgesomd in artikel 20 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen, en dat zij over de noodzakelijke geschiktheid en professionele betrouwbaarheid, de vereiste beroepskennis als bepaald bij artikel 11, en de passende ervaring beschikken om deze functie waar te nemen. Artikel 13bis, § 1, van de wet van 27 maart 1995 schrijft voor dat wanneer de verwerende partij vaststelt dat een verzekeringstussenpersoon niet werkt overeenkomstig de bepalingen van de wet, zij deze tekortkomingen identificeert en de termijn vaststelt waarbinnen aan deze toestand moet worden verholpen en dat de verwerende partij tijdens deze termijn het uitoefenen van een deel of van het geheel van de activiteit van de verzekeringstussenpersoon kan verbieden en de inschrijving in het register kan schorsen.

Het directiecomité van de verwerende partij beschikt bij de beoordeling van de voldoende geschiktheid en professionele betrouwbaarheid van de verzoekende partij over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht beschikt de Raad van State slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Te dezen kan de Raad van State dan ook niet zelf nagaan of Christophe Lemmens over de krachtens artikel 3, artikel 10, eerste lid, 2° en artikel 10bis van de wet van 27 maart 1995 vereiste geschiktheid beschikt om de functies uit te oefenen van verantwoordelijke voor de distributie en effectief leider binnen een rechtspersoon-verzekeringstussenpersoon, doch kan hij enkel nagaan of het directiecomité van de verwerende partij op grond van de gegevens van het dossier in redelijkheid tot de conclusie is kunnen komen dat deze niet beschikt over deze vereiste geschiktheid.

6.2. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de beoordeling dat Christophe Lemmens, die dan de effectieve leiding over de verzoekende partij uitoefent en tevens is aangeduid als de verantwoordelijke voor

de distributie en die controle-uitoefenend aandeelhouder is, niet over de vereiste geschiktheid beschikt om de functies uit te oefenen van verantwoordelijke voor de distributie en effectief leider binnen een rechtspersoon-verzekerings-tussenpersoon, samengevat, steunt op de volgende tekortkomingen:

- het opmaken van waarderingsoverzichten die niet overeenstemmen met de werkelijkheid;
- de vaststelling van een herhaalde gebrekkige samenwerking met de Ombudsdienst;
- de vaststelling van het niet, onvolledig dan wel laattijdig beantwoorden van vragen van de verwerende partij;
- het niet aan de verwerende partij meedelen van belangrijke gegevens van het administratief inschrijvingsdossier, zoals de personen die zijn aangemeld als effectief leider, verantwoordelijke voor de distributie en controle-uitoefenende aandeelhouder, waarmee wordt verwezen naar het niet onmiddellijk meedelen van het ontslag van Hans Vangheel als mede-zaakvoerder, (in feite vaste vertegenwoordiger van de bvba Zakenkantoor Vangheel) dat deze de functie van effectief leider niet langer uitoefent en zijn aandelen overdroeg, en het aantal tewerkgestelde personen in contact met het publiek, waarmee wordt verwezen naar de vermelding in de brief van 24 juni 2014 dat twee administratief-commerciële medewerkers in dienst werden genomen zonder dat dit eerder was meegedeeld en terwijl onduidelijk is, ook na de brief van 27 juni 2014, in welke hoedanigheid/functie die personen zijn tewerkgesteld;
- de samenwerking met een niet-ingeschreven verzekeringstussenpersoon.

6.3. De verzoekende partij ontkent in het verzoekschrift niet de materialiteit van deze feiten, maar betwist enkel dat hieruit afgeleid kan worden dat Christophe Lemmens “niet over de vereiste geschiktheid beschikt om de leiding en controle uit te oefenen over verzoekster en/of om de functie van effectief leider uit te oefenen en/of verantwoordelijk te zijn voor de distributie”.

De verzoekende partij voert aan dat de vereiste van professionele geschiktheid niet inhoudt dat de betrokken persoon absoluut geen enkele fout mag

maken, doch zij toont niet aan dat één enkele tekortkoming desgevallend niet mag leiden tot de conclusie dat iemand niet langer doet blijken van de vereiste geschiktheid. Zij gaat er ook aan voorbij dat die ongeschiktheid te dezen op het eerste gezicht op meerdere tekortkomingen werd gesteund. Zo heeft de verzoekende partij na een eerste aanmaning door de verwerende partij in het kader van een klacht van het echtpaar Van Breedam-Van Mechelen nagelaten haar antwoord aan de verwerende partij mee te delen en heeft zij vervolgens in het kader van een klacht van Ria Van Rompaey opnieuw nagelaten brieven van de Ombudsdienst te beantwoorden.

Het argument dat Christophe Lemmens sinds 1997 onafgebroken werkzaam is in de verzekeringssector en sindsdien nooit ernstige problemen heeft ondervonden met cliënten, de verwerende partij of de Ombudsdienst, toont op het eerste gezicht evenmin aan dat thans op grond van de in aanmerking genomen tekortkomingen niet tot de ongeschiktheid van Christophe Lemmens zou mogen worden besloten.

Het argument dat deze tekortkomingen “grotendeels het gevolg zijn van een beperkte onoplettendheid, hoofdzakelijk op administratieve opvolging, en in een bepaald geval, mede veroorzaakt door softwarematige problemen”, overtuigt prima facie niet. Dit argument betreft enkel de eerste vastgestelde tekortkoming en gaat voorbij aan andere concreet onderbouwde vaststellingen van de verwerende partij in dit verband, vooreerst dat alleszins waarderingsoverzichten werden opgesteld die niet stroken met de werkelijkheid, verder dat de verzoekende partij blijkbaar in het bezit was van een exemplaar van de attesten van de verzekeraar en zij dus had moeten kunnen opmerken dat de zelf opgemaakte waarderingsoverzichten niet overeenstemden met de werkelijkheid, vervolgens dat het verder opmaken van waarderingsoverzichten op het ogenblik dat een betwisting met Delta Lloyd over de overname van het beheer van de polissen bestond, een groot risico op fouten inhield en ten slotte dat de betrokken verzekeringnemers zich tot de Ombudsdienst hebben moeten wenden net omwille

van de onduidelijkheden met betrekking tot de door de verzoekende partij zelf opgemaakte waarderingsoverzichten.

Op basis van wat voorafgaat wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat Christophe Lemmens had kunnen weten dat zijn waarderings-overzichten foutief waren en dat hij onvoldoende aandacht besteed heeft aan de risico's die zijn werkwijze inhield.

Het lijkt dat ook niet enkel om een softwareprobleem te gaan, noch enkel om een probleem van administratieve opvolging, dit laatste zeker niet wat betreft de samenwerking met een niet-ingeschreven verzekerings-tussenpersoon. De verzoekende partij maakt op het eerste gezicht ook niet aannemelijk dat het telkens slechts om "beperkte onoplettendheden" zou gaan.

Ter terechtzitting zet de verzoekende partij in verband met de samenwerking met een niet-ingeschreven tussenpersoon nog uiteen dat zij reeds vroeger met Karel Mannaerts samenwerkte en dat diens bedrijf toen wel was ingeschreven zodat de verzoekende partij dacht dat dit nadien ook nog het geval was. In de huidige stand van het geding volstaat de vaststelling dat deze argumentatie reeds in het verzoekschrift kon worden ontwikkeld. Vermits de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak en de uitoefening van het recht van verdediging voor de verwerende partij in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot een minimum zijn beperkt, wordt met deze argumentatie en het daarbij overgelegde stuk dan ook geen rekening gehouden.

Het betoog van de verzoekende partij dat zijzelf of Christophe Lemmens bij geen van de vijf aangehaalde gevallen met kwaad opzet heeft gehandeld, is op het eerste gezicht niet dienstig. In de bestreden beslissingen wordt betreffende de niet met de werkelijkheid overeenstemmende waarderings-overzichten uitdrukkelijk vastgesteld dat uit de verstrekte informatie niet kan worden afgeleid dat de verzoekende partij haar klanten opzettelijk zou hebben misleid. De verzoekende partij toont niet aan dat dergelijk opzet vereist is voor de

vaststelling dat niet langer blijk wordt gegeven van de vereiste geschiktheid om te fungeren als verantwoordelijke voor de distributie en effectief leider van een verzekeringstussenpersoon.

Met het argument dat de genoemde tekortkomingen uiteindelijk werden hersteld en de bevestiging erop te zullen toezien dat deze zich niet herhalen, toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij op grond hiervan niet zou kunnen besluiten tot een gebrek aan de vereiste geschiktheid in hoofde van Christophe Lemmens. Het wezen herhaald dat, na een aanmaning door de verwerende partij wegens het niet antwoorden op brieven van de Ombudsdienst, dit nogmaals gebeurde in het kader van een tweede klacht.

Op het eerste gezicht toont de verzoekende partij dus niet aan dat de voormelde tekortkomingen geen gegronde redenen konden zijn om te oordelen dat Christophe Lemmens niet over de vereiste geschiktheid beschikt om de functies uit te oefenen van verantwoordelijke voor de distributie en effectief leider binnen een rechtspersoon-verzekeringstussenpersoon, en bijgevolg evenmin dat de verwerende partij niet kon oordelen dat de verzoekende partij niet langer voldoet aan de artikelen 3, eerste lid, 10, eerste lid, 2°bis en 10bis, eerste lid, 1°, van de wet van 27 maart 1995. De motieven van de bestreden beslissing om de inschrijving van de verzoekende partij bij hoogdringendheid te schorsen - namelijk dat Christophe Lemmens "in het dossier van Financial Arts Services als enige is aangemeld voor de functies van verantwoordelijke voor de distributie en effectief leider en hij hiervoor niet als geschikt kwalificeert, en "gelet op het feit dat deze functies sleutelfuncties zijn binnen een rechtspersoon-verzekeringstussenpersoon en er op dat vlak een leemte is ontstaan en "gelet op de risico's die de huidige situatie inhoudt op het vlak van de bescherming van het publiek en de reputatie van de sector" - worden in het middel niet inhoudelijk betwist. In de mate dat ook de schending van artikel 10, eerste lid, 1° van de wet van 27 maart 1995 wordt opgeworpen, betreft dit de beroepskennis en blijkt prima facie niet dat de bestreden beslissing daarop is gesteund.

De ingeroepen schending van de materiële motiveringsplicht steunt op dezelfde grieven, zodat de verzoekende partij op het eerste gezicht geen schending ervan aantoont.

Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. De verzoekende partij werpt in een tweede middel de schending op van “de beginselen van behoorlijk bestuur” en van “het redelijkheidsbeginsel en/of het evenredigheidsbeginsel”. Zij voert in concreto het volgende aan:

“Daar waar verzoekster de gewichtigheid aanvaardt van de verschillende belangen welke verweerster moet vrijwaren (zoals de bescherming van het publiek en de reputatie van de sector), meent verzoekster dat er een te groot onevenwicht bestaat tussen de vijf vastgestelde tekortkomingen welke weerhouden werden en de beslissingen dd. 29 juni 20 2014 die verweerster op grond hiervan neemt en de gevolgen die deze voor verzoekster hebben.
Zoals hierboven uiteengezet werd (randnummers 20 en 21) is er nooit enige sprake geweest van kwaad opzet, maar kan er hoogstens sprake zijn van een beperkte onoplettendheden, welke rekening houdend met de anciënniteit van verzoekster en/of de heer Lemmens in de sector eerder relatief en beperkt zijn. Zeker in de mate waarin telkens het nodige werd gedaan om de tekortkomingen te verhelpen en/of er bevestiging werd gegeven dat er op zou toegezien worden dat deze zich niet herhaalden, en rekening houdend met het moeilijk te herstellen emstig nadeel (zie hieronder randnummers 25 - 27) stelt zich de vraag of verweerster nog redelijkerwijze en/of opportuun de schorsing van verzoekster kon opleggen op grond van een vermeende professionele ongeschiktheid en onbetrouwbaarheid van de heer Lemmens.”

Beoordeling

8. De verzoekende partij haalt in haar uiteenzetting enkel een te groot onevenwicht aan tussen de vastgestelde tekortkomingen enerzijds en de bestreden beslissing en de daaruit voortvloeiende gevolgen anderzijds. Zij betrekt

haar uiteenzetting dus uitsluitend op het evenredigheidsbeginsel en het onderzoek van het middel wordt daartoe beperkt.

Omwille van zijn marginale toetsingsbevoegdheid kan de Raad van State een maatregel enkel strijdig met het evenredigheidsbeginsel bevinden indien die maatregel gelet op de ernst van de feiten dermate buiten verhouding is dat geen enkele in redelijkheid handelende overheid hem voor die feiten zou opleggen.

Bij de behandeling van het eerste middel is reeds vastgesteld dat prima facie niet blijkt dat de verwerende partij de met de bestreden beslissing genomen maatregelen niet zou kunnen nemen op grond van de vijf in aanmerking genomen feiten. Op het eerste gezicht blijkt dan ook niet dat die maatregelen de grenzen van de redelijkheid overschrijden.

Het betoog van de verzoekende partij dat nooit sprake is geweest van kwaad opzet doch hoogstens van “beperkte onoplettendheden”, haar verwijzing naar de anciënniteit van de verzoekende partij zelf en/of Christophe Lemmens, en het argument dat telkens het nodige werd gedaan om de tekortkomingen te verhelpen of dat zou worden toegezien dat deze zich niet zouden herhalen, valt samen met het eerste middel en toont dus om dezelfde redenen op het eerste gezicht geen onevenredigheid of onredelijkheid aan.

Met “de vraag of verweerster nog redelijkerwijze en/of opportuun de schorsing van verzoekster kon opleggen op grond van een vermeende professionele ongeschiktheid en onbetrouwbaarheid van de heer Lemmens” in het licht van het aangevoerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel, stelt de verzoekende partij slechts een vraag hetgeen niet als een door de Raad van State te beantwoorden middelonderdeel kan worden beschouwd.

Het tweede middel is niet ernstig.

9. Er is niet voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2014, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Johan Pas,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Johan Pas	**Carlo Adams**